

det i det andet Ting. Jeg ønsker for mit Vedkommende at sige, at vi trænge mere og mere til en saadan Ordning, det er mere og mere nødvendigt, at vi faa en Lov om det Forhold, altsaa ikke blot en Lov om Livsforsikringsforholdets Ordning, men om Forsikringsvæsenet i det hele. Jeg tænker ikke derved paa de store, hæderlige og vel funderede Anstalter, baade indenlandske og udenlandske, som vi have. Jeg tænker ikke særlig paa dem, thi det gaar meget vel med dem, skønt ogsaa for dem er naturligvis en Lov hensigtsmæssig. Men jeg tænker meget mere paa en Del, jeg kunde sige, underjordiske Foretagender paa Forsikringsvæsenets Omraade, som i allerhøjeste Grad trænge til at luges op af den Jord, hvori de vokse, noget daarligt og ødelæggende Stads, som ikke burde taales. Der var for ikke saa lang Tid siden, for et Par Aar siden, en Mand, som indrettede en Sygekasse — altsaa en Sygekasseforsikring — paa den Maade, som synes at være meget retfærdig, at Forholdet var opsigeligt fra begge Sider. Men hvad blev Følgen: saa snart som den forsikrede blev syg, blev han opsagt og kastet ud. Der er maaske ærede Medlemmer, der kende en højst interessant Kasse, som hedder en Brudeudstyrsforsikring. Den indeholder ogsaa en Række af mærkværdige Bestemmelser. Man skaffer sig Tilgang til den ved Agenter, der gaa omkring hos Smaafolk paa Landet, Karle og Piger, og faa dem til at tegne sig for Beløb til Brudeudstyr, og hvad der kommer ud af det, er meget tvivlsomt. Jeg tror virkelig, at Tiden er kommen til, at vi endelig maa se at faa en Forsikringslov. Jeg tror, det haster, og det skulde være mig kært, om den højtærede Minister kunde give os Haab om, at vi snart maa se et Forslag derom fremsat.

Finansministeren (Herring): De Udtalelser, vi nu hørte fra det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), giver mig Anledning til nogle korte Bemærkninger. Det ærede Medlem kom ind paa, at man mulig kunde beregne Bonus aarlig, men ganske vist saaledes, at man kun udbetalte den hvert 5te Aar. Jeg tror ikke, der vilde være vundet saa meget ved

denne Ordning, men sikkert er det, at det vilde lede til Ulemper i mange Retninger, og navnlig tvivler jeg meget paa, at man kunde bruge Bestemmelsen i § 3, i Fald man gik til en aarlig Beregning af Bonus, den vil saa i alle Tilfælde vise sig upraktisk.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Skolelærernes Adgang til at erholde Bonus paa det foreliggende Lovforslag, men jeg tror dog, at det ærede Medlem gik noget for vidt, naar han sagde, at man her vilde give dem Bonus af en Anstalt, med hvilken de aldeles intet havde haft at gøre, thi det er jo netop Ulykken for disse Læreres Vedkommende, at de have søgt Anstalten, men ere blevne afviste, saa lidt Forbindelse er der jo, om den end ikke er meget stor. (Afbrydelse.) Ja, Skolefondene vilde ganske vist være meget nærmere til at bære det, men jeg tvivler paa, at det vil lykkes at faa lagt en saadan Forpligtelse paa Skolefondene, og af Hensyn som sagt til disse Lærere tror jeg, det er forsvarligt at gaa med til den foreslaaede Bestemmelse, og jeg vil anbefale den til det høje Ting.

Endelig rettede det ærede Medlem det Spørgsmaal til mig, om man dog ikke snart kunde faa en Lov om Ordningen af Forsikringsvæsenet her i Landet. Det ærede Medlem omtalte, at man i 1893 havde bragt dette Spørgsmaal frem, og at den daværende Regering havde svaret, at Spørgsmaalet allerede den Gang havde været under Overvejelse. Dette kan jeg bekræfte saa meget mere, som jeg netop selv var med til at tage Spørgsmaalet under Overvejelse den Gang i min daværende Stilling, og der blev arbejdet ikke saa lidt derpaa, men Sagen blev opgivet den Gang, fordi der viste sig Vanskelighed ved at gennemføre den. En af Vanskelighederne ved at gennemføre en saadan Foranstaltning som denne er det, at vi desværre staa uden Spor af en Aktieselskabs-Lovgivning. Derfor blev det opgivet og det saa meget mere, som man i Sverige og Norge arbejdede meget ivrig paa Spørgsmaalet. Nu ere Arbejderne i Sverige og Norge fremmede saaledes, at man i Sverige — tror jeg nok — har faaet udarbejdet et Lovforslag om Forsikringsvæsenets Ordning, og paa et lignende Spørgsmaal, som i det andet Ting er blevet rettet